

OPINIONS

BALKAN

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

13

HORMONES ARTIFICIALS
I FILLS AMB PROBLEMES
PSÍQUICS*Jennifer Margulis*

16

L'AIGUA DE VALÈNCIA

J. J. Pérez Benlloch

DESPRESTIGI CULER

Pere Martí

17

REALISME BEN INFORMAT

Llibert Ferri

EMERGÈNCIA ELECTORAL

Manuel S. Jardí

18

DIABÒLIC MECANISME

Joan F. Mira

114

El Defensor del Pueblo, en el seu recent informe sobre les llistes d'espera sanitàries a l'estat espanyol, assegura que l'executiu de la Generalitat Valenciana és l'únic que no li ha volgut remetre dades oficials sobre aquesta qüestió. A més, ha constatat que les esperes del sistema sanitari valencià són "clínicament i socialment inacceptables". Constata així dos dels dèficits que han marcat la discutida gestió del PP al capdavant de la sanitat valenciana des de l'any 1995. D'una banda, l'obscurantisme de l'actuació del conseller de Sanitat valencià, Serafín Castellano, qui, en reiterades ocasions, ha volgut amagar la realitat sobre molts dels punts foscos de la seua actuació, com ara amb els persistents brots de legionel·la o amb les esperes als serveis d'urgències dels hospitals. D'altra banda, també ha constatat que el pla de xoc que el PP ha aplicat des que va arribar al poder, que va establir mesures per transvasar a la sanitat privada els malalts en llista d'espera d'intervencions quirúrgiques, no ha estat el miracle anunciat.

El PP ha fet públiques dades per demostrar contínuament que sí que ha aconseguit de reduir la llista d'espera espectacularment, però el PSPV i alguns sindicats del món sanitari han treballat amb unes altres dades molt diferents, que asseguren que les llistes d'espera no s'han reduït. Més enllà de controvèrsies, l'informe del Defensor del Pueblo confirma que les llistes d'espera continuen essent un dels problemes més greus de la sanitat pública, malgrat la solució de la privatització que el PP va vendre des que arribà al poder.

Cada vegada és més evident que les mesures privatitzadores establertes pel PP no són la solució més adequada als problemes sanitaris, ni en el cas de les llistes d'espera, que encara són una de les assignatures pendents del sistema sanitari, ni en el cas de la privatització de les ressonàncies magnètiques, que ha descapitalitzat un dels àmbits públics més capdavanters de la sanitat, ni la privatització de l'assistència hospitalària a la comarca de la Ribera amb la posada en marxa de l'Hospital d'Alzira, que ara ha de ser recuperat per la sanitat pública per tornar-lo a privatitzar.

Malgrat unes decisions que han estat molt discutibles, el PP continua aprofundint en la privatització del sistema sanitari. En l'avantprojecte de llei d'ordenació sanitària valenciana, els conservadors aposten per consolidar legalment la gestió privada de la sanitat pública.

Tots aquests fets, ben al contrari, haurien de fer reflexionar el Govern valencià perquè encetara una àmplia reflexió, amb tot el sector sanitari, la resta de partits i els usuaris, sobre un pilar tan fonamental de l'estat del benestar com és el futur de la sanitat pública. El model privatitzador ja va ser assajat amb uns resultats més que discutibles pel Govern de Margaret Thatcher als anys vuitanta. Els vents de les noves fórmules de gestió sanitària bufen a Europa per un altre cantó en aquests moments.

Està en joc un servei públic massa important perquè hi haja el més mínim dubte que els negocis d'empreses privades puguen prevaldre en algun moment per damunt dels interessos de la salut de la totalitat de la població.

"El Govern valencià, en lloc d'endinsar-se en una privatització molt discutible, hauria d'encetar una profunda reflexió sobre el futur del sistema sanitari públic"

PRIVATITZACIÓ QUESTIONABLE